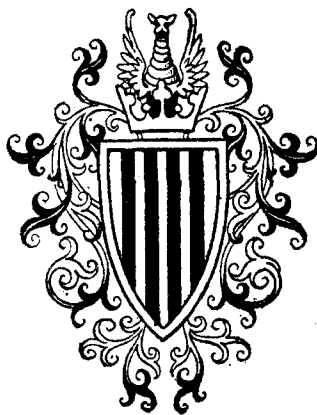

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SUMARI

De la setmana. — Com anorrear al catalanisme, *per Cèsar Jordana*. — Conversa setmanal, *per March*. — Als amics de Joventut. — Comentaris. — D'arts, *per Wootz*. — Teatral, *per Sol-Fa*.
Crònica de la Comarca.

ANY I

NÚM. 6

ISEMPRE EN GUARDIA!

Preparats sempre per a fer qualsevol treball tipogràfic per gran i difícil que sigui. Al efecte nostra impremta està montada absolutament a la moderna. Està proveïda d'un extens assortit de tipus de tois istils, premses, màquines i eïnes necessaries per a l'impressió de membrets, impressió a relleu, impressió de fotogra-

vats, de treballs a varis colors. Especialitat en la confecció de catàlegs, foilets i anuncis de :: comerç, industrials i oficis :: Se garanteix l'esmero i artística callitat dels treballs d'aquesta : : : : impremta : : : :

JAUME JOSEPH

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa

Descompte de Lletres :: Checs

Pago de Cupons :: Compra y

venda de tota classe de paper

:: :: negociable en Borsa :: ::

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115

GRANOLLERS

Alcoholç * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 10 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 Ptes.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

De la setmana

ES vinguda una nova crisi en el govern d'Espanya i pensem que la solució donada a la mateixa, està inspirada en un criteri de serietat, absent durant molt temps de la política històrica. Quan la dimissió del govern de notables, la opinió sensata demanava un ministeri Maura-Cambó-Romanones, i sembla que l'idea havia tingut èxit, fins al punt que dits prohoms arribaren a un acord. per a encarregar-se del Poder, i realitzar un programa que resolgués els greus problemes plantejats, essent un dels mes interessants el problema català. Les intrigues i conjures dels funestos Alba i Alhucemas, feren fracassar aquells propòsits. La realitat s'ha encarregat, de que es tingués que reconeixer l'equivocació, arribant a posar en perill la seguretat de la Pàtria i de la Monarquia.

La característica del nou Govern es la de ser integrat per homes, que dintre dels partits madrilenys han demostrat millor disposició per a resoldre el problema plantejat per Catalunya.

En Maura va redactar un projecte d'autonomia que va portar a la comissió extraparlamentaria que va mereixer la conformitat d'en Cambó, donant en alguns punts més de lo que exigíem. Els regateixos dels espanyolistes de la comissió, van restringir aquell projecte en tal forma,

que van esser inútils els bons propòsits del ilustre polític mallorquí.

En quan a l'Ossorio i en Goicoechea els dos mes ilustres propagadors del maurisme, han fet reiterades protestes d'un sincer regionalisme a l'estil català i fá poc temps van anunciar que el maurisme incorporaba al seu programa les aspiracions de Catalunya concertades per en Cambó. Molt creiem que pot fer l'actual Govern, integrat en sa major part per homes nous que han defensat el seu ideal amb desprendiment i sense mirar el Poder com un fi. Creiem que Catalunya pot esperar una solució a les demandes imperiosament fetes per els seus leaders. Si aquestes no fossin ateses el govern d'Espanya, trairia la seva història política i el fracàs dels nous ministres seria sorollós i funest, per els partits gubernamentals.

La vaga de telegrafs no pot ésser mes injusta i subversiva, si el bon seny no s'imposa, no cap altre remei que utilitzar l'energía, contra aquestos poders foscos que ara volen intervenir el poder de nomenbrar ministres i que provocaren la dimissió dels anteriors. L'actual cap de govern va anunciar desde el Poder, quan el ministeri de notables, que extirparia implacablement aqueixes intromissions estranyes. Si ara no complis sa promesa, podriem dar per segura la consagració de l'anarquia gubernamental que ens portaria a la pitjor de totes les anarquies.

Com anorrear el catalanisme

HI ha qui creu que, davant la pavorosa flamarada sindicalista, el nacionalisme català s'ha esvaït sense deixar rastre. Els qui creuen això estan exposats a molta sorpresa, si és que la llur creença és una cosa real i no la manifestació dissimulada d'un desig inconfessable.

No és a Catalunya solament que el problema nacionalista s'ha trobat entriquemat pel problema social. La creença que cap d'ells pugui anorrear l'altre, és una prova palesa de miopisme intel·lectual. Si la rivalitat d'estaments se sobreposa a l'esperit nacional, l'empenta d'aquest pot ésser tant sols esmorteïda per un temps d'una llargària més o menys gran, segons la nacionalitat de què es tracti. En el cas invers, l'atansament envers la resolució del problema social, s'acuita en gran manera, per tal com tots els estaments son propicis al sacrifici dels llurs interessos particulars envers la conservació del patrimoni nacional.

El patriotisme dels txeco-eslovacs ha afermat la llur novella República contra tota mena de commocions, que els magiars han procurat de provocar-hi, l'esperit nacional de Finlàndia l'ha duta a la llibertat definitiva, després de passar pels perills d'una revolució proletària i d'una massa forta influència alemanya. Els polonesos—malgrat la llur secular tendència a la discòrdia—han aconseguit en bona part la unió de la llur pàtria esquarterada, alhora que lluitaven contra ucranians, russos i alemanys. Ucrània i els pobles del Bàltic, malgrat la forta pressió del bolxevisme, ja no seràn mai més províncies esclaves de la gran Rússia. Així, si bé fortament entrebancat per les convulsions socials, el nacionalisme triomfa a la fi.

Hom remarca, en resseguir els casos damunt esmentats, com les antigues tiranies centralistes

han procurat aferrissadament de continuar en les noves formes de govern. La tirania tsarista ha estat continuada pels bolxevics; la de l'imperialisme alemany i austro-hongarès, pels socialistes alemanys i els bolxevics hongaresos, com, no fa gaire, pels demòcrates de Karoly. Les invocacions al dret dels pobles a disposar d'ells mateixos, no poden contravertir aquest fet indubtable.

Els procediments, però es diferencien i ja no són els servents del poder central qui imposa el jou; ara, a més de valer-se de l'atac armat, els tirans travestits procuren de promoure revolucions proletàries en les nacions emancipades, per tal d'aprofitar-se'n per a la satisfacció de les llurs cobejances.

Això sol, encare que només fos que per analogia—i sense tenir en compte el sospitós comportament del govern espanyol durant el temps qui precedí la darrera vaga—fa pensar en complicitats a qui tot bon català hauria de parar esment. Un periòdic madrileny, genuïna expressió del centralisme, ha dit una cosa per l'estil d'això: «A los primeros rugidos del sindicalismo, han callado definitivamente los chillidos nacionalistas». Això sembla l'expressió d'un desig. Quan algú expressa el desig que un fet produxi un cert resultat, hom el pot sospitar cómplice del fet en l'esperança d'obtenir el resultat de què ha fretura.

Aquest resultat, l'ofegament de l'esperit nacional català, hom no podrà obtenir-lo, però, per més complicacions socials, o d'altra mena, qui s'esdevinguin, promogudes o no. La crisi d'ara l'ha pasada Catalunya altres voltes i cada volta n'ha sortit més ferma. I és que el nacionalisme no és, en l'essència, afer d'interessos, sinó de sentiments. Es un afer cordial. Mentre bateguin els cors catalans, hi hauràn catalanistes. Notem que els batecs del cor d'un home no es supri-meixen, sinó amb l'occident. Així, doncs, per anorrear el catalanisme, hom hauria d'anar occint, un per un, tots els catalans, tasca difícil.

CÉSAR JORDANA

Conversa setmanal

SENYOR Gregori!, senyor Gregori!
— ¿Qué hi há Nasi? ¿Qué tens?

— ¡Aquets poques vergonyes! ¡Aquets embustersos! ¡Aquets trafandes!

— Calmat, home!, calmat!

— Aixó es insoportable! Creguim que si'n trobo algú es recordarà de qui soc jo!

— Però, de que t'esclames home? Calmat!

— Jo no'm calmaré fins que m'hi pugui fer a bofetades. ¡Els grans embustersos, els poca soltes!

— Bé, home; ¿t'esplicarás d'una vegada? Sèu, reposat i esplicat.

— ¿Qué no ho sab?

— No pas tot.

— Are ha sortit un senyor que les emprén contra vosté, dient-li el pagés d'en Serra.

— ¿I aixó t'enfada?

— Si senyor, perque que'm diguin pagés a mi, hi passo, però pagés a vosté senyor Gregori?...

— ¿I doncs que't diuen a tú?

— A mi res, ¡ni'n parlen de mil!

— No'm fassis riure, Nasi. Es coneix que ja t'han pujat els fums al cap i ja't creus personatge. ¡Enfadar te perque no parlen de tú! ¡Aquesta si qu'es bona! Nasi! Nasi!

— Però escolti, senyor Gregori; ¿No soc jo que li porto les notícies? ¿No soc jo que li conta lo que's diu pel poble?

— Si home, si, i per aixó no'n parlan de de tú, perque les dius massa clares.

— Aixó sempre, ja ho sap: al pá, pá; i al vi, vi; i a quí li fassi picó que rasqui.

— Per aixó mateix, tú ets la veu del poble i com *Vox populi vox Dei* i aquesta gent no hi creuen en Deu, per aixó no parlen de tú.

— ¿I per aixó li han de dir pagés a vosté?

— No t'hi capfiquis, que'm diguin lo que vulguin. Jo no m'hi entado pas. ¿No veus que aixó es el que volen, fer-te enfadar per veurer si et treuen de pollaguera per fer-te dir més de lo que's pot dir i encloure't els dits? ¡No siguis tonto home, deixa'ls dir i fes la teva.

— Potser te raó. Ben pensat potser si que es aixó.

— I es clar, home; ja'ls conec. ¿Que't creus tú que'ls molesta lo que diuen? No home, no, lo que'ls molesta es lo que's callen; de lo que els enfada no'n parlen.

— Diuen que vosté es l'estaquiroto de l'home de la pipa i que ja no hi voldrá servir més.

— Aixó es lo que ells voldrien, però s'equivocan; tú i jo seguirem les nostres converses, pesi a qui pesi.

— Si senyor, aixó ha de ser.

— I escolta Nasi, anant al grà: ¿perqué ha vingut tot aquest rebombori?

— Perque l'altre dia deiem que lo que ells feien correr d'una denúncia contra l'arcalde era fals, i que'l propalar-ho havia sigut una manobra política d'ells mateixos.

— ¡Ah! ja ho entenc. Els sap greu que ho haguem descobert.

— Així m'ho ha semblat i es veu que'ls pica molt, però lo que mes m'enfada es que diguin mentides.

— I quines mentides diuen.

— Que hi hagut reunions clandestines on, segons s'assegura, s'hi forgen denúncies anònimes contra respectables autoritats, quina actuació ha sigut aplaudida per totes les persones honorades de la vila.

— Alto aquí, primer de tot hauriem de saber quin concepte tenen aquesta gent de l'honoradesa, perqué aixó Nasi es molt elástic, tu ja saps que hi ha hagut qui en plé mitin s'ha proclamat éll mateix l'home mes honorat del poble.

— Te raó.

— Lo de les reunions clandestines en les que s'hi forgés res d'aixó, ja saps tu qu'és mentida i ells també, ho saber; are si aquestos senyors volen tornar a fer resurtir el fantasma de la denúncia...

— Si senyor, aquest es veu qu'és el seu interès.

— Doncs, per nosaltres que no quedin.

— Vosté ja sap que jo la primera noticia que tingué de la tan bescantada denúncia, fou per haver-ho sentit dir, en un grup al mitg del carrer, a un regidor de la majoria.

— I jo vaig sapiguer-ho per tú i recordat de lo que aleshores vaig dir-te.

— Si, ja m'en recordo. Em digué: «Respecte a la denúncia ha sigut una burda calúmia que ningú ha cregut i ha servit sols per a posar en ridícul als mateixos que l'han propagada».

— Tens raó Nasi, aixó mateix vaig dir-te.

— I'm va afeigir: «Es que'l paper de víctima va molt bé mentre's creu que hi ha víctima, però quan se sap que no hi ha hagut tal víctima es el paper més desairat i més ridícul que hom puga fer i aixó es lo que ha succeït are».

— I per a provar-te que era mentida que hi hagués hagut tal denúncia vaig afeigir-te:

— «Que si hi hagués hagut denúncia, en les actuals circumstancies s'hauria vist o que ho pagaba el denunciant o el denunciat, que forsosament un o altre n'havia de pagar les conseqüencies».

— Aixó mateix vaig dir-te, Nasi t'envejo la memoria.

— Doncs aixó es veu que'ls ha remogut la bilis i les apreten contra en Serra i contra V.

— Be no t'hi amohinis, estaries fresc si t'havies d'enfadar per lo que't diuen aquestos senyors.

— Es que diuen; «si aixó que sostinc no es d'una perversitat manifesta que vingui el pagés d'en Serra i ens ho digui».

— Veus home, be en parlen dei pagés.

— Pero's creuen qu'és V.

— Aixó aclareixelsho tu si tan te pesa, a mi tant se m'en dona.

— I esclar que ho aclariré.

— Doncs jo crec que no val la pena, estas fresc si tens que rectificar els mals entesos de que amb mes bona o mala fé es fan eco aquesta gent.

— Doncs jo no hi passo.

— Tu mateix: no se't gira poca feinal perquè en el cas present jo crec que tenen raó ja que realment, crec que lo que sosté aquell senyor que feu el solt es d'una perversitat manifesta.

— Caram, te raó, i així ho sostinc jo com a bon pagés. Realment, aixó que sosté aquell senyor es d'una perversitat manifesta, perquè tal com ho explica es mentida.

— Aixís m'agrada home.

— Que s'han cregut aquestos senyors? ¿s'han pensat qu'ens espantarien? si volen que parlem si no de una denuncia, que no ha existit mai i que feren sortir per les seves conveniencies, podem parlar d'altres coses que potser els agradarán menys.

— Nasi, Nasi, no't disparis.

— Es qu'és molt empipador combatrer a base de falsetats.

— I doncs si no fos aixís com ho farien?

— Es veu que aquesta gent fan com les rates pinyades, que la claror els molesta i no mes voleien quan es fosc.

— Amb la diferencia qu'ells procuren apagar els llums perquè no'ls vegin tal com son, i les rates pinyades quan hi ha claror fugen.

— Si senyor te raó, les rates pinyades fugen de la claror i ells volen que la claror fugi d'ells.

— Endevinat Nasi.

Per trasllat
MARCH.

Als amics de Joventut

NO voldriem sostenir polèmiques amb els quins, malgrat siga sols exteriorment, aixecan la mateixa bandera que nosaltres. Sempre son de mal efecte les discussions públiques entre'ls quinsdeuriem anar units, formar un sol bloc; però a voltes es necessari, per a que s'enteri el mateix públic que escolta, aclarir conceptes i desfer afirmacions que precisament per venir de quins arreu pregonen que defensen la mateixa doctrina que nosaltres, resulten molt més greus.

Per altra part no es el nostre propòsit ser definidors de doctrina ni de procediments, però entenem que si en vritat els adversaris polítics han pogut comentar l'agreuació del problema nacionalista a Granollers serà, sens dubte, per l'exaltada impaciència de *Foc Nou* i per les manifestacions no molt prudentes d'alguns individus de la Joventut, que saben escriure lo contrari de lo que parlen i que amb sa funestíssima actuació semblan servir interessos d'altri.

Com desitjem acabar d'una vegada, entenem qu'es qüestió de parlar clar.

Creu l'articulista que tenen dret a queixar-se i a dir que la sortida d'un periòdic nacionalista ha agreujat el problema del nacionalisme a Granollers, uns senyors dissidents de la «Lliga» que han format un centre enfront d'ella, que tenint aquesta un periòdic en crearen un altre?

Nosaltres creiem que no, ja que la duplicitat de centres i periòdics nacionalistes es degut als fundadors de la «Joventut Nacionalista» i no a nosaltres; no son ells sino nosaltres els quins deuriem queixar-nos.

Creu també que n'hi ha prou amb posar una bandera al balcó i en canvi parlar mal del diputat i dels davanters del nacionalisme per les taules del cafè del Casino, en mitg de nostres contraris, per a fer catalanisme?

Tampoc creiem que n'hi hagi prou publicant un

periòdic anodí, que no s'atreveix a atacar de cara als nostres enemics, fent el balanç en la política local, callant mentres s'ataca al diputat i al nacionalisme de la manera més descarada i que una vegada que intentà dir quelcom fou tan desgraciat que acabà per entonar el *mea culpa* escusant-se en estar mal informat?

¿Es així com se fa catalanisme? La sortida d'un periòdic com LA VEU DEL VALLES s'imposava, ningú amb serè coneixement de la realitat podrà negar la seva necessitat. Els elements verament nacionalistes del districte, davant dels atacs incontestats de que diariament eren objecte per part dels nostres contraris, no podien menys que fer un periòdic que fos veritable i ferm portaveu del nacionalisme en nostra comarca, que recullís i contestés amb valentia tots els atacs que contra'l diputat i contra la política i actuació de la «Lliga Regionalista» de Barcelona i els seus davanters es feia.

També debem advertir que falta obertament a la vritat el qui afirma que no s'ha intentat la incorporació a nostra campanya nacionalista de la «Joventut», qual importància, en bé d'ells, no volem discutir. El nostre director, quinze dies avans de la sortida de LA VEU DEL VALLÈS, va anunciar-li al president de la «Joventut», demanant la col·laboració de dita entitat, cosa que se li va negar per tenir la «Joventut» el seu periòdic, oferint-hi no obstant l'apoi de tots els elements de la mateixa en la mida de les seves forces.

I are permetins, per acabar, fer la següent afirmació dirigint-nos als dos o tres joves únics caps i directors visibles de «Joventut».

La «Lliga» de Granollers es allà on era; are com sempre veurà amb gran pler i entusiasme una unió de tots els elements nacionalistes de la vila, com vejà amb profón sentiment la disgregació d'alguns d'ells; amb vivíssima satisfacció veuria que retornessin a la casa pairal els quins s'en apartaren, en qualsevol moment que truquin a sa porta la trovaràn oberta, com trovaràn oberts els brassos dels seus antics companys.

Comentaris

Es comenta molt a la vila el proposit del ajuntament de formular properament un estat general de comptes, car des de que un periòdic local va publicar una relació de deutes, que era tan sols part dels molts que té l'ajuntament, no se'n ha tornat a parlar del estat econòmic municipal. Per cert que algú, referint-se en aquella relació del confrare, diu qu'en Torras devia veritablement somniar, quan no s'en va adonar de la rèplica i crítica que feu *El Vallès Nou* a dita relació de deutes.

* * *

Per comentaris, els que's fan a Montornès. Els amics d'aquell poble ens diuen que van encarregar a en Lligé les gestions necessaries per a la aprovació del pont y carretera a Montmeló. Ats pocs dies de sapiguer que degut a l'interés del diputat a Corts, el Concell de ministres tenia ja en cartera l'aprovació del expedient, en Torras va dir a en Jordana que si es comprometia a donar-li el cens, ell es comprometia a fer que el Concell de ministres posés aviat a deliberació el projecte, ja que'n Lligé ni s'en havia ocupat del assumpte. En Jordana, que's un peix que's porta l'oli, va dir-li que se'ns dubte havia confós Montornès amb Bigas o Canovelles, i que allí no es deixaven retallar la capa per a servir d'estaquirots.

* * *

Temps enrera varem fer enfadar a en Serra. El varem acusar d'haver entorpit l'acabament del pont del Congost, per haver-se oposat a que l'ajuntament avancés els quartos als tres propietaris que volien cobrar per endavant. Indignat per aquesta acusació ens va acompanyar el nostre amic a la casa de la vila, on va demostrar en plena sessió la inexactitut de la nostra acusació. Aleshores varem anar a veure al senyor Su-

rribas, el cap d'Obres Públiques de la provincia, qui havia fet aquella acusació i demanant-li les raons de la mateixa va fer: «Home, ¿a mi qui me ho havia de dir? Va ser en Torras, que sempre em dona escuses i raons perque tan important obra no es realitzi.

¿Qué, tal? ¿Comentaris?

* * *

Es comenta molt que el nostre amic, el digníssim conceller senyor Xuclà, sigui un dels objectes d'odi de la conxorxa que governa al municipi, i algú creu qu'ell en té la culpa: car al ser elegit ve que se li van fer proposicions bastant acceptables per justificar comptes si prestaba sa adhesió a determinada política, proposició rebutjada per ell, malgrat les *ventajas econòmiques* que se li presentaven.

¡Oh, quants comentaris en fariem sobre la moralitat administrativa!

D'arts

ORFEÓ GRANOLLERÍ. — El prop passat diumenge a la nit aquesta entitat celebrà una festa clausural de les donades durant aquesta Quaresma.

Hi prengué part l'orquestra d'aquesta vila «Unió Artística», donant un escullit concert, executant, entre altres obres, «L'Arlesienne» de Bizet y «Rienzi», de Wagner, essent celebrada l'execució donada.

El nen Josep Quincoces llegí la poesia «L'escut de Catalunya»; el jove Gilbert Fontdevila llegí la poesia «Al Bruch», i en Julià Llobet el treball literari «El botj del poble», recollint llars apiadiments.

En Francesc Glanadell hi donà lectura d'un séu treball titolat «Formació artística de l'orfeonista».

D'estructura impecable, amb aires poètics, fou aquest donant la sensació d'acurat estudi de l'obra orfeònica, lo que li valgué ésser coronada sa tasca d'una mereixedora ovació i nombroses felicitacions de la concurrència que omplenava el local.

* * *

L'orquestra «La Catalana» que tant treballa per l'educació musical de nostre poble, doncs de son sí ha format el «Quintet Català», que bones vetlles ens ha fet fruir amb sos concerts al «Cafè Nou», ne donà un de selecte el passat dijous, en el mateix local, que's veié concorregudíssim, essent al ensemps molt celebrat per l'acurada interpretació donada a totes les obres.

Aquesta orquestra resulta una bona orquestra i son quintet, el «Quintet Català» mereixedor de les simpaties de nostre poble, puig no es fácil tasca sos propòsits, més a més en un ambient de petites intrigues, on hi domina la política menuda del partit de dalt que fa'l buit i malparla de tot lo que no es seu, encar que lo seu resulti un disbarat.

Emprò aquest «Quintet» té un públic séu que l'anima i çò fa que treballi amb fè i amb constància això dona l'èxit.

Wootz.

Teatral

L'ALHAMBRA

Digne coronament de la temporada foren les funcions donades en aquesta Societat per la companyia d'aficionats que hi ha actuat, aficionats estudiosos i modestos quins, encara que així siga, poden codejar-se amb ventatge amb altres que, donant-se-les d'artistes i bombejats per *critics* interessats en inflar el gos, no passen d'ésser uns aficionadets, això sí, amb pretensions i fums, o sinò que ho diga aquell *intel·ligent*, mes que això *sabi*, que tant els venta.

Doncs, tornant als de «L'Alhambra» en aquestes últimes funcions assoliren un èxit dels que sen recordaran sempre'ls simpàtics joves, així mateix que'l nombros públic que hi assistí.

Per la tarda, posaren la comèdia «Passió de riure» i les sarsueles «Un Pleito» i «Dorm», amb la mateixa bona interpretació del primer cop.

Per la nit, posaren les sarsueles «La gallina ciega» intervenint-hi les senyores Estany i Rius i'ls joves Fernàndez, Bruguès i Pineda, succeintse'ls aplaudiments, volent obligar el públic a repetir tots els números de música. L'obra fou executada amb perfecte conjunt, fins al final feren pujar el mestre a les taules.

Per últim posaren «El puñao de rosas», per les senyores Estany i Rius, senyor Boix i'ls joves Fernàndez, Brugués i Pineda i chor, que cantà molt afinat.

En Fernàndez feu un *Tarugo* que captivà a tot-hom i, dient la vritat, meresque'ls aplaudiments de que fou objecte.

En Bruguès feu un *José-Antonio* ajustadíssim, seguint fil per randa, lo que li marcava l'exemplar.

En Pineda feu un *Señorito* acabat i'ls demés ajudaren a arrodonir el quadro.

Debem estampar els noms dels joves Joseph, Xirau i Fontdevila, que jugaren, com poques vegades s'hagi vist, els tipus dels tres caçadors, devent repetir son número i altre cop haurien tingut de fer-ho de voler complaure al públic que amb insistència els ho demanaba.

En obsequi a l'asidua concurrència a dit teatre, la distinguida senyoreta Cèlia Estany cantà, al final de la festa, unes quantes boniques cançonetes amb acompanyament d'orquestra, logrant un gran èxit en cada una d'elles, en primer lloc l'anomenada «La Pubilleta» (sardana).

Al final, en nom de la «Joventut Alhambrina» i del distingit públic, fou obsequiada amb una magnífica *foya*.

El mestre Bataller pot estar ben satisfet de la temporada i de les simpaties conquerides, doncs a ell principalment se deu l'èxit de la temporada per son acert en la direcció musical, emprò, això sí, ha tingut la sort de comptar amb elements de tremp d'artista, com son els aficionats de la «Joventut Alhambrina», secundats admirablement per les primeres tiples senyoreta Cèlia Estany i senyora Cèlia Rius i amb una orquestra com «La Catalana» que executada amb justesa admirable, deixant l'impresió d'ésser la millor orquestra de nostra vila.

Diem amb els concurrents a aquesta temporada: ¡Llàstima que ja siga acabada!, i això serà el mellor elogi de la seva actuació.

SOL-FA.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Crònica de la Comarca

MOLLET

L'onada roja que també menaça nostra Catalunya, declarant una vaga injusta i inhumana que ni'ls morts res-

pectava (a Barcelona no podien enterrar-se els difunts) va tenir una petita repercussió en nostre poble, abandonant el treball els obrers de les fàbriques i del ram de construcció el dimecres al mitgdia.

Més, nostres obrers es donaren aviat compte de que aquella vaga no era pas la solució de llur problema, i donant proves de molt seny, el següent divendres reanudaren tots el treball, logrant-se que en nostre poble no hi hagués anormalitat.

Deu vulgui que'l seny perduri i que harmònicament es resolguin amb justícia les qüestions socials per a que imperi la pau, base de la prosperitat de l'indústria i, per lo tant, del benestar del proletariat.

Amb motiu de la menaça que hi havia de que per part d'elements forasters pogués ésser torbada la pau a Mollet, es reorganitzà el Sometent, entrant en tan benemèrita institució nous elements que, junt amb els que ja'n formaven part, es juramentaren a complir amb llur deure per a defensar, per tots els medis, lo que's norma del Sometent i de tota persona honrada: Pau, pau i sempre pau.

Com ja diguerem dies passats, ha causat una verda-dera satisfacció a la majoria de nostre poble, la reintegració en llurs càrrecs de nostres amics que componen la majoria de l'ajuntament i en els que's té fundades esperances en llur actuació.

Al donals-hi, des de aquestes planes, nostra enhorabona, fem vots per a que aquestes esperances no quedin defraudades i per a que llur pas en la direcció dels afers municipals sigui lo més encertada per a profit de tots els molletans.

Una de les primeres providències del actual batlle, al pendre novament possessió, fou la de suspendre per trenta dies al secretari municipal; més, al ésser comunicada dita providència al Consistori, aquest, per unanimitat, va acordar aixecar la suspensió a destitució definitiva, per mancar a la Corporació la confiança necessaria en dit funcionari.

Aquest acord de nostre ajuntament ha estat unanimitament elogiat i comentadíssim; essent la causa de molts comentaris el fet de que un regidor de minoria qu'assistia a la sessió votés la destitució, malgrat dir-se amic de l'expressat individu, essent freqüent sentir com algú exclama: ¡Em sembla que tots el coneixen! Pot ser si...

PARETS

Tota la setmana ha regnat gran entusiasme entre'l veïnat esperant les festes de Pasqua, que constituiràn, sens dubte, un veritable aconfeixament. Si les circumstàncies de la capital ho permeten, dues bandes militars hi prendràn part en el festival que se celebri.

El desig més general es el de sentir altra volta al celebrat chor de l'«Unió Paretense», que tants èxits te conseguits i que tan alt posa la cultura musical d'aquest poble.

Oportunament donarem compte del resultat de la festa.

GRANOLLERS

En el concurs que per a la millora de raça de vaques lleteres i toros «schwitz» celebrà la Mancomunitat de Catalunya a Granollers del Vallès, la casa Gelabert i Jordà oferí un premi de la vaca qual llet contingué més graus de matèria grassa.

Efectuat per el tècnic en Josep Prims l'anàlisi de les mostres de llet recollides qu'eren vuit, donà el següent resultat.

57 graus	Número 8
53 »	» 12
51 »	» 18
5 »	» 23
49 »	» 14
45 »	» 3
45 »	» 13
33 »	» 5

Els números son els mateixos amb que's senyalà el bestiar en el concurs.

Està anunciat per a el dijous pròxim dia 24, a les nou del vespre, en el saló-teatre de «L'Alhambra», un concert de *Música de Càmera* per els eminentes artistes Berthold Frankfurter (pianista polac) i Bernard Gálvez (violoncello). Donada la afició cada dia creixent en nostre públic per a la música de càmera, tenint en compte les escultides composicions qu'integran el programa que s'ha reparat i la fama de que venen precedits els esmentats professors, es de creure que seràn moltíssims els granollerins que aniràn a fruit de tant selecte veïllada.

Durant la prop passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Veïllesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 15,395'39 pessetes i ha pagat per a reintegros 17,994'39 pessetes, havent obert nou llibretes i comptes d'estalvi noves.

Amb el ritual de costum s'han celebrat en les esglésies i capelles de Granollers les funcions de Setmana Santa, essent moltíssimes les famílies que, abillades amb les millors robes, anaren a visitar els monuments de la Parròquia, Sant Francesc, Frares Menors Conventuals, Hospital, Carmelites i Josefinés.

A l'església parroquial, al Ofici del Divendres Sant hi assistí aquest any una nombrosa representació del municipi composta dels regidors senyors Torras (P.), Marimón, Puigrodón, Estrada, Serra i Novellas, acompanyats del secretari senyor Boët i dos agutzils.

SABONS

B A R A N G E

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre va-
lors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de coti-
zació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fonsos
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de monedes

Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercancies

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS
:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: ::

Carrer Major, 75

MONTCADA

Cristalleria
Porcelana i
Flora ♦♦♦♦♦

DAIÓS

de

Ramón

Ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1264

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :: TELEFON 118 :: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet
i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÉS EN ELS ENCÀRREGS

